

ת"פ 21485/07/15 - מדינת ישראל נגד ד ח י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 21485-07-15 מדינת ישראל נ' י

לפני כב' השופטת מעין בן ארי

03 נובמבר 2016

מת 21514-07-15

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ד ח י

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טל הוד-אייזיק ועו"ד מורן מיודובניק

ב"כ הנאשם עו"ד צדוק חוגי

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כללי

הנאשם הורשע על בסיס הודאתו במסגרת הסכמה דיונית בשתי עבירות של **תקיפה סתם** לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות, ביום 30/6/15 בשעה 00:56, נכנס הנאשם אחר המתלוננת למעלית בבניין ברח' עזה 1 בתל אביב, והחל לשוחח איתה. עת הגיעה המעלית לקומה הראשונה ודלת המעלית נפתחה, תקף הנאשם את המתלוננת במפתיע בכך שהניח את ידו האחת על כתפה ובידו השנייה הכה בה במכת אגרוף חזקה בבטנה. המתלוננת צרחה מכאב והנאשם אמר לה לסתום ולהיזהר ממנו. אז, המשיך הנאשם לתקוף את המתלוננת בכך שתפס אותה, דחף אותה אל מחוץ למעלית, הדף אותה על הקיר ונמלט מהמקום באמצעות קטנוע.

בהתאם לעובדות, ביום 19/5/15 בשעה 23:28 נכנס הנאשם אחר מתלוננת נוספת לחדר מדרגות בבניין ברחוב אחד העם 15 בתל אביב. עת הגיעו השניים לקומה הראשונה, נגע הנאשם בידה של המתלוננת וביקש את עזרתה בחלוקת

עמוד 1

עלונים באזור. השניים המשיכו לעלות במדרגות ומשהגיעו לקומה השנייה, שוב נגע הנאשם בידה של המתלוננת, עצר אותה ואמר לה: "רגע, חכי", ולפתע תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה בה במכת אגרוף לבטנה וגם פגע בידה השמאלית, הנאשם הניף את ידו לעבר המתלוננת אמר לה: "תזהרי" ונמלט מהמקום.

בהתאם להסכמת הצדדים, עניינו של הנאשם הופנה לשירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 24/2/16 עולה כי הנאשם בן 32 נשוי ואב לתאומים בגיל שנה.

מחוות דעת פסיכיאטרית שהתקבלה לא עלו סימנים פסיכויטיים ולא נמצאה אינדיקציה לאשפוז וכן הומלץ על בירור רפואי נוירולוגי וחוות דעת פסיכיאטרית אמבולטורית במידת הצורך. לאחר בדיקה נוירולוגית נמצא כי הנאשם סובל מהתפרצויות ושינויים במצב רוחו ולא ניתנה המלצה להמשך טיפול תרופתי. מחוות דעת פסיכיאטרית פרטית נמצא כי הנאשם סובל מהפרעות נוירולוגיות בין היתר תסמונת טורט וכי אינו מהווה סיכון לסביבתו והומלץ על המשך טיפול נפשי ומעקב אצל פסיכולוג ונוירולוג.

הנאשם הודה בביצוע העבירות והביע חרטה על התנהגותו האלימה כלפי המתלוננות, כמו גם אמפתיה כלפי המתלוננות לפגיעתן. עוד התרשם שירות המבחן כי **בבסיס ביצוע העבירות לא עומדים דפוסי אלימות מורשים אלא האלימות מצדו נובעת מקשייו הרגשיים**. בבואו לבחון גורמי סיכון להישנות עבירות אלימות התחשב השירות בכוונת הנאשם לפגיעה, גילוי האכזריות והחשש מקיום התנהגות בעלת אופי של מעקב ואיומים. בנוסף התחשב השירות בנוקשות חשיבתית של הנאשם, חוסר יציבות בהתנהלות בחייו, מצבו הנפשי והעדר מעקב פסיכיאטרי לאורך השנים, קשייו בשליטה בכעסים, כמו גם ברקע המשפחתי הסבוך והאלימות הקשה אותה חווה ממשפחת מוצאו. ממכלול הפרמטרים עולה הערכה כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה מצדו כשחומרת תוצאות התנהגות זו בינונית אף היא. לצד זאת, מבחינת גורמי הסיכון לשיקום, התחשב השירות כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות אשר לקח אחריות על ביצוע העבירות, הביע וחרטה ובושה על מעשיו. התבקשה דחייה על מנת לבחון את הטיפול הפרטני והמשך דרכי התערבות המותאמים ביותר למצבו של הנאשם.

מתסקיר שירות המבחן מיום 6/7/16 עולה כי בתקופת הדחייה הנאשם המשיך בטיפול הפרטני, הגיע באופן קבוע למפגשים וגילה מוטיבציה גבוהה לעבודה משמעותית. בשיחות הכיר באחריות על ביצוע העבירות וחש בושה ואשמה רבה בגין ביצוען. הנאשם גילה פתיחות גבוהה לאורך הקשר הטיפולי והתכנים שעלו עסקו רבות ביחסיו עם אשתו ומשפחתה ומשפחת מוצאו. מהיכרות מעמיקה יותר עמו, חזקה ועלתה הערכת השירות כי בבסיס ביצוע העבירות, עלו תחושות של נטישה, חוסר ביטחון ותלות שנבעו כתוצאה מהרקע המשפחתי המורכב ממנו הגיע והועצמו נוכח הריונה של אשתו. השירות התרשם כי העבירה הנידונה היוותה ביטוי התנהגותי לקשיים רגשיים ואישיותיים.

בהתייחסותו לביצוע העבירות בעת הנוכחית, הנאשם חזר ותאר כי לא תכנן את ביצוע העבירות וכי היה מדובר בהתפרצות אימפולסיבית. מסר כי דרך הטיפול למד בהדרגה לבטא כעס, לדבר על תחושות הקושי מול אשתו וכי שניהם הבינו כי נזקקים לטיפול זוגי על מנת לעבד את הקשיים שחווים מזה זמן בזוגיות.

כיום הנאשם מסר כי הוא ואשתו מבינים כי עליהם לשנות את דפוסי התקשורת ולהימנע ממצבי הצטברות כעסים ולכן

הופנו לטיפול זוגי.

לאור התסקיר הקודם, השירות דרבן את פנייתו של הנאשם לפסיכיאטר ולכן מחוות דעת מיום 6/4/16 עלה כי ההתרשמות ממצבו כי הינו בעל חשיבה מאורגנת, לא היו מחשבות שווא או אובדניות. בנוסף עלה כי הוא נמצא במצב המותאם לנסיבות חייו ובמצב קוגניטיבי תקין.

במסגרת תקופת הדחיה, המשיך בטיפול, אשר בסיועו בחן את גורמי הסיכון בהישנות ביצוע עבירות והחשיבות של מעורבות גורמי טיפול על מנת להפחית סיכון במצבו. בנוסף, חוות הדעת של גורמי בריאות נפש כי מצבו אינו דורש מעורבותם בעיתוי זה, עבודתו היציבה לאורך פרק זמן זה והסכמתו להמשיך הליך טיפולי במסגרת השירות.

כיום, הנאשם ביטא הבנה ומוטיבציה להמשך קשר עם שרות המבחן. אי לכך, השירות ממליץ להעמידו בצו מבחן למשך שנה, בתנאי המשך טיפול קבוצתי, תוך מעקב אחר מצבו. לצד זה, הומלץ על ענישה קונקרטיה מרתיעה של מאסר בעבודות שירות לצד ענישה מרתיעה של מע"ת.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם ביחס לכל אחד מהאירועים נע בין 4 חודשים, לבין 12 חודשים, הדגישה את חומרת המעשים, את הפחד אותו חוו המתלוננות ואף הוגשה הודעת נפגע עבירה (ת/1). ב"כ המאשימה עתרה לפיכך להשתת עונש מאסר בפועל. ב"כ הנאשם, הדגיש את ייחודיות הארוע בנסיבותיו, את הרקע הנפשי, את העובדה כי לנאשם אין כל הרשעות קודמות וכי הוא שיקם לחלוטין את חייו. כמו כן, ב"כ הנאשם הפנה לאמור בתסקירי שירות המבחן, כאשר יודגש כי חזר בו מעתירתו לבחון את ביטול ההרשעה בדיון. הנאשם בדברו האחרון, הן בראשית הטיעונים לעונש במועד הקודם והן היום, שב והביע חרטה עמוקה על מעשיו והדגיש, כי חייו שוקמו לחלוטין מאז ביצוע העבירות.

דין והכרעה

בשים לב לערך המוגן שעניינו הגנה על שלום גופו של הזולת, הפסיקה הנוהגת ונסיבות המקרה, לרבות העובדה כי מדובר במעשים נקודתיים במסגרתם הנאשם ערב ותקף בחורות תמימות ללא כל סיבה הנראית לעין, סבורני כי מתחם העונש ההולם ביחס לכל אחד מהאירועים נע בין מאסר קצר שיכול להיות מרוצה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

בהינתן מתחם העונש ההולם ביחס לכל אחד מהאירועים, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם, כאשר נוכח טיב המעשים ועתירת הצדדים, יש מקום לקביעת עונש כולל, וזאת על יסוד נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, כדלקמן:

א. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו בהזדמנות הראשונה. יתר על כן, ניכר כי הנאשם הביע חרטה עמוקה הן בפני שירות המבחן והן בבית המשפט.

ב. התרשמות שירות המבחן בשילוב העובדה כי אין לנאשם כל הרשעות קודמות מלמד על כך, שהנאשם אינו אווז בדפוסים עברייניים.

ג. הנאשם עבר טיפול משמעותי במשך כשנה בפיקוח שירות המבחן, באופן בו שולב בטיפול נפשי הנדרש

במצבו, כאשר מדיווחי שירות המבחן עולה כי הנאשם יציב היום מבחינה נפשית, זוכה לתמיכת אשתו, על כל המשתמע מכך. השירות למעשה מתרשם, כי רמת המסוכנות פחתה באופן משמעותי עקב הטיפול הכולל טיפול אצל פסיכיאטר.

- ד. כאמור, לנאשם אין כל הרשעות קודמות ונראה כי מסכת המקרים הקשה, הינה חריגה בנוף חייו.
- ה. יש לתת משקל למשך הזמן בו שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריה ובהמשך בתנאים מגבילים הדוקים, לרבות איזוק אלקטרוני.
- ו. משקל נוסף יש לתת לנסיבותיו האישיות לרבות העובדה, כי מדובר במעצר ראשון כאמור לעיל, הפסדים כספיים שנגרמו לנאשם על רקע המצב המשפחתי, הולדת התאומים, שמירה על יציבות תעסוקתית. בדיון היום, במסגרת השלמת הטיעון לעונש, הוגשו מסמכים (נ/1) מהם עולה כי הנאשם עבר לאחרונה תאונה חדש והוא סובל מבעיות בריאותיות לא פשוטות. בהקשר זה יודגש, כי הממונה על עבודות שירות אשר הגיש חוו"ד לדיון היום, קבע כשירות על אף מצב בריאותי זה.
- ז. בנסיבות המקרה, לא ניתן להיעתר לעתירת ב"כ הנאשם להסתפק במאסר מותנה, ויש צורך להתחשב בחומרת המעשים מחד, ובהקשר זה ראיתי להפנות להצהרת הנפגעת (ת/1), ואולם יש להתחשב במכלול הנתונים האמור וניתן לאור המלצת שירות המבחן והפחתת הסיכון להסתפק במאסר שירות בדרך של עבודות שירות, וזאת ללא ניכוי ימי מעצר.
- ח. אלמלא היה מדובר במי ששירות מבחן מתרשם כי אינו אוחז בדפוסים עברייניים, ואינו בעל עבר נקי - לא ניתן היה להימנע ממאסר מאחורי סורג ובריה עקב חומרת המעשים. בשל הרקע למעשה, הנעוץ במצבו הנפשי של הנאשם, נדירות המקרה בחייו והיציבות אותה הוא מגלה היום, נכון להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות כאמור ללא ניכוי ימי מעצר.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמישה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוו"ד ממונה מיום 01.11.16. הנאשם יתייצב ביום 18.12.16 בשעה 08:00 בבוקר במפקדת מחוז מרכז.
- ב. מאסר למשך 6 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך שלוש שנים יעבור עבירה בה הורשע.
- ג. קנס בסך 1,000 ₪, או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מהפקדות אותן הפקיד הנאשם במסגרת הליכי המעצר.
- ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחת מהמתלוננות (עדות התביעה 1 ו-10). הפיצוי (סך 4,000 ₪) יקוזז מכספי ההפקדה אותו הפקיד הנאשם בהליכי המעצר. המזכירות והגזברות יעבירו את כספי הפיצוי לעדות התביעה האמורות בהתאם לפרטים שיתקבלו מהמאשימה.
- ה. צו מבחן לשנה. הנאשם מוזהר כי עמידה בתנאי הצו, עלולה להביא להפקעתו ולגזירת הדין מחדש.

המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על ידי הנאשם, ובהיעדר מניעה על פי דין, יש להחזירו לידי או לידי גורם אחר לפי בקשת הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום ב' חשוון תשע"ז, 03/11/2016 במעמד הנוכחים.

מעין בן ארי , שופטת